

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 69/20
Люксембург, 11 юни 2020 г.

Решение по дело C-581/18
RB/TÜV Rheinland LGA Products GmbH и Allianz IARD S.A.

Не е възможно позоваване на общата забрана за дискриминация на основание гражданство за оспорване на уговорка, съдържаща се в договор, сключен между производител на медицински изделия и застрахователно дружество, с която се въвежда териториално ограничение на застрахователното покритие на гражданската отговорност

В решение TÜV Rheinland LGA Products и Allianz IARD (C-581/18), постановено на 11 юни 2020 г., големият състав на Съда постанови, че общата забрана за дискриминация на основание гражданство¹ не намира приложение към уговорка, предвидена в договор, сключен между застрахователно дружество и производител на медицински изделия, ограничаваща географския обхват на застрахователното покритие на гражданската отговорност за вреди, причинени от тези изделия, до вредите, настъпили на територията само на една държава членка, след като при настоящото състояние на правото на Съюза такова положение не попада в неговия обхват на приложение.

През 2006 г. на германска гражданка, пребиваваща в Германия, в същата държава членка са поставени гръдни импланти, произведени от установеното във Франция дружество Poly Implant Prothèses SA (наричано по-нататък „PIP“). От 1997 г. PIP възлага на TÜV Rheinland LGA Products GmbH (наричано по-нататък „TÜV Rheinland“) да извършва в съответствие с Директива 93/42 относно медицинските изделия² оценяване на системата за качество, въведена за конструирането, производството и окончателния контрол на гръдните импланти, които PIP произвежда. След няколко проверки, извършени в PIP, TÜV Rheinland одобрява системата за качество и подновява сертификатите на ЕО за проучване, които гарантират съответствието на имплантите с изискванията на споменатата директива.

Освен това PIP има застрахователен договор, покриващ гражданската му отговорност за вреди, причинени от производството на посочените импланти, сключен с дружеството AGF IARD SA, чийто правопреемник е Allianz IARD SA (наричано по-нататък „Allianz“). Този договор съдържа уговорка, ограничаваща географския обхват на застрахователното покритие до вредите, настъпили в метрополна Франция или френските отвъдморски департаменти и територии.

През 2010 г. Agence française de sécurité sanitaire des produits de santé (Френската агенция за здравна безопасност на продуктите за здравето) констатира, че произвежданите от PIP гръдни импланти се пълнят с неразрешен промишлен силикон. PIP е прекратено през 2011 г. Освен това през 2012 г. Bundesinstitut für Arzneimittel und Medizinprodukte (Федералният институт за лекарствени продукти и медицински изделия, Германия) съветва засегнатите пациентки превантивно да пристъпят към премахване на имплантите, произведени от PIP заради риска от преждевременно нарушаване на целостта им и използвания силикон, причиняващ възпалителни процеси.

¹ Предвидена в член 18, първа алинея ДФЕС.

² Директива 93/42/ЕО на Съвета от 14 юни 1993 година относно медицинските изделия (ОВ L 169, 1993 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 11, стр. 244).

Пациентката, страна по делото, сезира компетентния германски съд с иск за обезщетение за вреди, насочен съвместно и солидарно срещу лекаря, поставил некачествените гръдни импланти, TÜV Rheinland и Allianz. Тя по-специално твърди, че съгласно френската правна уредба разполага с пряк иск срещу Allianz, въпреки че застрахователният договор включва уговорка за ограничаване на застрахователното покритие до вредите, настъпили във Франция, тъй като въпросната уговорка била в противоречие с правото на Съюза. Тъй като искът е отхвърлен в първоинстанционното производство, тя обжалва по въззивен ред пред Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Висш областен съд Франкфурт на Майн, Германия), който изпитва съмнения относно съвместимостта на тази уговорка със забраната за всякаква дискриминация на основание гражданство, предвидена в член 18, първа алинея ДФЕС, и поставя на Съда няколко преюдициални въпроса в тази връзка.

Съдът предварително проверява приложимостта на член 18, първа алинея ДФЕС по настоящото дело. В това отношение той припомня, че в съответствие с постоянната съдебна практика прилагането на тази разпоредба зависи от наличието на две кумулативни условия: на първо място, положението в основата на твърдяната дискриминация трябва да попада в приложното поле на правото на Съюза, и на второ място, към такова положение не трябва да намира приложение специално правило, предвидено в Договорите, което да забранява дискриминацията на основание гражданство.

За да установи дали в случая първото условие е изпълнено, Съдът първо проверява дали разглежданото в главното производство положение е предмет на уредба в правото на Съюза. Той отбелязва, че в производното право (и по-специално в Директиви 93/42 и 85/374³) не съществува никаква разпоредба, предвиждаща задължение за производителя на медицински изделия да сключи застраховка за гражданска отговорност за покриване на рисковете, свързани с тези изделия, или уреждаща подобна застраховка. Съдът стига до извода, че при сегашното състояние на правото на Съюза застраховката за гражданска отговорност на производителите на медицински изделия за вредите, свързани с тези изделия, не е предмет на уредба от това право.

Второ, Съдът проверява дали разглежданото положение попада в приложното поле на основна свобода, предвидена в Договора за функционирането на ЕС заради наличието на конкретна привръзка между това положение и такова свобода, тоест на връзка, която би позволила положението да попадне в обхвата на приложение на Договорите по смисъла на член 18, първа алинея ДФЕС.

Най-напред по отношение на свободното движение на гражданите на Съюза Съдът отбелязва, че пациентката, страна по делото, не е упражнила свободата си на движение, тъй като иска изплащане на застрахователно обезщетение за вредите, причинени от поставянето на гръдни импланти в държавата членка, в която пребивава, поради което няма никаква конкретна привръзка между разглежданото в главното производство положение и тази свобода. На следващо място, що се отнася до свободното предоставяне на услуги, Съдът посочва, че разглежданото положение също не разкрива конкретна привръзка с тази свобода, след като, от една страна, пациентката, страна по делото, е получила медицинско лечение в държавата членка на пребиваване, и от друга страна, разглежданият застрахователен договор е бил сключен между две дружества, установени в една и съща държава членка, в случая Франция. Накрая, по отношение на свободното движение на стоки Съдът отбелязва, че спорът в главното производство е свързан не със самото презгранично движение на стоките, като впрочем презграничното движение на процесните гръдни импланти не е било засегнато от никакво дискриминационно препятствие, а с вредите, причинени от стоки, които са били предмет на такова движение. Следователно разглежданото положение не разкрива конкретна привръзка и със свободното движение на стоки.

³ Директива 85/374/ЕИО на Съвета от 25 юли 1985 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно отговорността за вреди, причинени от дефект на стока (ОВ L 210, 1985 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 183).

Поради това Съдът стига до извода, че това положение не попада в обхвата на приложение на правото на Съюза по смисъла на член 18, първа алинея ДФЕС и съответно прилагането на тази разпоредба по настоящото дело следва да се изключи.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293.